

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. marts 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Sofie Skou Sandager
Sagsnr.: 2014-0030-2632
Dok.: 1347073

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 36 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. oktober 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 36 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I forlængelse af Højesterets afgørelse i Camilla Broe-sagen bedes ministeren bekræfte, at retstilstanden nu er, at Danmark intet ansvar har i udleveringssager, fx når der udleveres i forældede sager eller tortursager, hvis der er givet en forsikring fra anmodningsstaten om, at sagen ikke er forældet eller en diplomatisk forsikring om, at man vil undgå tortur? Mener ministeren, at der er behov for at gøre op med denne retstilstand?”

Svar:

1. Ved dom af 26. august 2014 tog Højesteret stilling til, om Camilla Broe havde krav på erstatning i forbindelse med hendes udlevering til strafforfølgning i USA.

Højesteret anførte bl.a. følgende som begrundelse for, at Camilla Broe ikke havde krav på erstatning efter retsplejelovens § 1018 a:

”Højesteret finder, at det objektive erstatningsansvar efter retsplejelovens § 1018 a i udleveringssager omfatter tilfælde, hvor det viser sig, at udleveringslovens betingelser ikke var opfyldt, da udleveringen fandt sted. Udfaldet af strafforfølgingen i udlandet er således som udgangspunkt ikke afgørende for erstatningsansvaret.

Efter udleveringslovens § 9 kan udlevering ikke finde sted, hvis strafansvaret for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret. For så vidt angår spørgsmålet om forældelse efter lovgivningen i det land, som har fremsat anmodningen om udlevering, fremgår det af forarbejderne til § 9, at det er klart, at udlevering ikke kan ske, hvis strafforfølgning er udelukket på grund af forældelse efter lovgivningen i det pågældende land. Om dette er tilfældet, har danske myndigheder imidlertid som regel ikke mulighed for at foretage nogen nærmere prøvelse af. Hvis den, der ønskes udleveret, gør gældende, at der efter regler i det pågældende land er indtrådt forældelse, vil der kunne være anledning til at tilvejebringe en erklæring herom fra myndighederne i den fremmede stat. Går denne erklæring ud på, at forældelse ikke er indtrådt, må erklæringen normalt lægges til grund (Folketingstidende 1966-67, Tillæg A, L 122, sp. 2549).

Som grundlag for vurderingen af spørgsmålet om forældelse efter amerikansk ret forelå forud for Østre Landsrets kendelse af 2. juli 2009 om udlevering navnlig en udtalelse af 26. november 2008 fra det amerikanske justitsministerium. I erklæringen redegøres dels for det retlige grundlag, dels for den bevismæssige bedømmelse af, om forældelsesfristen var suspenderet. Det var i den forbindelse myndighedernes vurdering, at [Camilla Broe] ved sin udrejse fra USA var flygtet fra retsforfølgning, og at der derfor ikke var indtrådt forældelse.

Efter udleveringen til USA blev der ved distriktsdomstolen i Florida gennemført en bevisførelse til belysning af forældelsesspørgsmålet. Herefter afviste distriktsdomstolen sagen som forældet.

Højesteret finder, at udfaldet af strafforfølgningen i USA under de anførte omstændigheder ikke giver grundlag for at antage, at betingelserne for udlevering ikke var opfyldt, da udlevering fandt sted. [Camilla Broe] har derfor ikke krav på erstatning efter retsplejelovens § 1018 a.”

2. Som det fremgår af ovenstående, er der tale om, at Højesteret har vurderet, at betingelserne for erstatning efter retsplejelovens § 1018 a ikke var opfyldt i den konkrete sag.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan det ikke af dommen mere generelt udledes – som det anføres i spørgsmålet – at danske myndigheder intet ansvar har i udleveringssager, hvor der er givet en forsikring fra anmodningsstaten om f.eks. spørgsmål om forældelse.

Den konkrete sag rejser endvidere alene spørgsmål om forældelse og ikke spørgsmål om tortur, og der tages således ikke stilling til spørgsmål om erstatning, hvis en person, der er udleveret fra Danmark, udsættes for tortur.